

εἶρηται οὐλομένης συμπτώσεως τοῦ 13 ἀπολυτρωσόμεθα, ἐχειρομένης ὑπερθεν τῶν Ἰουδαϊκῶν ἢ τῶν Ῥωμαϊκῶν, τῶν Ἀσιανῶν ἢ τῶν Φραγκικῶν παραδόσεων, μνημείων χρονολογικῶν καὶ εἰσηγήσεων τῆς μεγάλης παραδόσεως, τῆς μεγάλης χρονολογίας τῶν γονίμων καὶ πνευματεμφρόων ἱστορικῶν κλεῶν τῶν ἡμετέρων προγόνων.

O: I.

Υ. Γ. Παράδοξος σύμπτωσης! τὸ χειρόγραφον φύλλον εἰς δ' ἀπέληγε τὸ ἀνωτέρω μικροῦ λόγου ἄξιον ἀθυρμάτιον ἔφερε τὸν ἀριθμὸν 13. Ἐσκίρτησα ἐξ ἀγανακτήσεως καὶ ἐξεπλάγην αἰσθητόμενος τὴν μὲν γραφίδα ἀδυνατοῦσαν συρράφει τι τοῖς προκεχαραγμένοις τὴν δὲ διάνοιαν ἀπειθοῦσαν ταῖς ἐπιτονωτέραις παρακελεύσματί μου. Ἦ νῦξ οὐκέτι ὑπερέβη τὴν δευτέραν πρωϊνὴν ὥραν, οἱ ὀφθαλμοὶ διατελοῦσι πάντῃ ἐλεύθεροι τῶν μαγγανειῶν τοῦ Μορφέως, καὶ ὅμως ἐστεριώθη μὲν ἡ κεφαλὴ ἐψύγη δὲ ἡ καρδιά. Φέρων ἄνω καὶ κάτω τὰς ὄψεις ἐπὶ τοῦ χάρτου αἴφνης βλέπω τὸν ἀριθμὸν 13' καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐφαινόμην διατιθέμενος πρὸς τὸν καγκασμὸν, λεληθότως ὅμως εἶτα δυσθυμία κατέσχε με ἄφατος καὶ ὑποκύψας εἰς τὴν περὶ βασκανίας τοῦ ἀριθμοῦ 13 κοινὴν πρόληψιν «οὐ δέδοται μοι, εἶπον, ἐξηγήσασθαι τὰ τοῖς σοφοῖς ἀνεξήγητα» καὶ ἐπαυσάμην χαράττων ἐπὶ τοῦ χάρτου «τὰ λυγρὰ σήματα.» Προσέθηκα δὲ μόνον τὰ ἐν τῷ ὑστερογράφῳ τούτῳ δὴ ἵνα ὑπερβῇ τὸ χειρόγραφον τὸν ἀριθμὸν 13 καὶ χαιρετίζω τοὺς ἀναγνώστας δυστροπῶν ἐπὶ τῇ παραλείψει ὀλοκλήρου κεφαλαίου ὅπερ τῶν πρώτων τινὰ θέσεων ὀρισμένον καταλαβεῖν ἐν ταῖς ἀνωτέρω γραμμαῖς περιεπλανήθη οὐκ οἶδ' ὅπου ὑποπεσὸν εἰς τὸ βάσκανον ὄμμα τοῦ ἀριθμοῦ 13. Ἦν δὲ τὸ κεφάλαιον ἐκεῖνο περὶ Σημιτῶν καὶ περὶ διωγμοῦ τῶν Ἑβραίων ἐκ τῆς σοφῆς Γερμανίας καὶ περὶ προλήψεων ἐγκεκολαμμένων ἐν ψυχαῖς λογίων καὶ δὴ καὶ ἱερέων λειτουργῶν τοῦ ὕψιστου—οὐ γὰρ ἀγνοεῖς, ἀναγνώστα, ὅτι ὁ πνευματικὸς τῆς ἐν Βερολίνῳ Αὐλῆς προϊστάται τοῦ διωγμοῦ ἐκείνου—καὶ περὶ ἀγνωμοσύνης τῶν χριστιανῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὧν τὴν μὲν φιλολογίαν ἀνακρούττουσι Παλαιὸν Νόμον πληρωθέντα ὑπὸ